

Τι είναι και σε τι σκοπεύει το Equity Invest Forum



Στις 7 και 8 Δεκεμβρίου διοργανώνεται στο ξενοδοχείο Hilton στην Αθήνα το Equity Investment Forum, στην ουσία αποτελεί μια συνάντηση επενδυτικών κεφαλαίων και επιχειρήσεων που αναζητούν συγχρηματοδότηση και συνεργασίες για να υλοποιήσουν κάποιο επιχειρηματικό πλάνο. Τιμώμενη χώρα φέτος στο συνέδριο είναι το Ισραήλ που συγκροτεί πολυμελής αποστολή απεσταλμένων της επενδυτικής κοινότητας και εκπροσώπων θεσμικών επιχειρηματικών οργανισμών. Οι στόχοι της επιχειρηματικής ελίτ είναι συγκεκριμένοι, επιθυμούν μεταφορά τεχνογνωσίας από το Ισραήλ και ρευστότητα η οποία θα συγκροτήσει μια σειρά από επενδύσεις.

Το συγκεκριμένο συνέδριο που είναι ένα από τα μεγάλα επιχειρηματικά event της χρονιάς διοργανώνεται από φορείς του Υπουργείου Οικονομίας και του επιχειρηματικού κόσμου και τελεί υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο συνέδριο αυτό θα παρευρεθούν και οι υπουργοί της κυβέρνησης Γ. Σταθάκης και Κ. Φωτάκης για υποβάλλουν χαιρετισμό, όλα αυτά θα λάβουν χώρα λίγες μέρες μετά την επίσκεψη του Τσίπρα στο Ισραήλ.

Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, το εκτεταμένο χρονικό διάστημα που χρειάστηκε για να σταθεροποιηθεί η οικονομία από μια έντονη καθοδική πορεία και η αδυναμία να επιτευχθούν αναπτυξιακοί ρυθμοί ώστε να αρχίσει η μείωση του χρέους έχουν δημιουργήσει μια σειρά από δεδομένα που καλείται να απαντήσει η αστική τάξη. Η "εποποιία" του ελληνικού καπιταλισμού για κυριαρχία στα Βαλκάνια έχει παγώσει καθώς η περαιτέρω επέκταση προϋποθέτει ένα ισχυρό τραπεζικό σύστημα το οποίο αυτή την στιγμή δεν υπάρχει. Για να ανατραπούν αυτές οι πιέσεις για τον ελληνικό καπιταλισμό και να αναζωογονηθεί η δυναμική κερδοφορίας έγιναν τα προηγούμενα χρόνια μια σειρά από μετασχηματισμοί. Τα αλλεπάλληλα αντεργατικά πακέτα, οι ιδιωτικοποιήσεις, η διάλυση κοινωνικών υπηρεσιών, η υπέρογκη φορολογία, οι αντιασφαλιστικοί νόμοι αποτέλεσαν θεμελιακές αναπροσαρμογές. Τα προηγούμενα αποτελούν ταυτόχρονα και κομμάτια της προσπάθειας της παραγωγικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, σε αυτές τις αναδιαρθρώσεις η εθνική αστική στρατηγική τοποθετεί προφανώς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ως προνομιακό επίπεδο, χωρίς όμως να αποτελεί την μοναδική διέξοδο.

Το βάθεμα της συνεργασίας με το κράτος του Ισραήλ γίνεται στον άξονα της αναβάθμισης της παρουσίας της Ελλάδας στην νοτιοανατολική Μεσόγειο σε μια περιοχή ύπαρξης ενεργειακών δρόμων αλλά και στην προοπτική χάραξης ευρύτερων επιχειρηματικών συνεργασιών.

Στο συγκεκριμένο συνέδριο σημαίνοντα ρόλο θα έχει η Israel Advanced Technology Industries που στην ουσία αποτελεί μια "ομπρέλα" των νεοφυών επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΣΙΠΡΑΣ ΚΑΙ ΚΑΜΜΕΝΟΣ!

Η παρατεταμένη στρατιωτική θητεία και το υψηλότατο ποσοστό των στρατιωτικών δαπανών επί του ΑΕΠ στο Ισραήλ έχει ένα κοινωνικό κόστος το οποίο επιδρά στην εργασιακή δύναμη και για αυτό έπρεπε να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα για να αντιστραφούν οι αρνητικές συνέπειες. Συγκεκριμένα έπρεπε να αυξηθεί το "στρατιωτικό κεφάλαιο" δηλαδή η θητεία να δημιουργεί στους στρατευμένους συγκεκριμένες ικανότητες, διχτυώσεις και πρότυπα συμπεριφοράς τα οποία θα ήταν άμεσα προς αξιοποίηση από την αγορά εργασίας. Παράλληλα θα έπρεπε να διασφαλιστεί η οργανική σχέση των ροών γνώσης, εργασίας,

κεφαλαίου μεταξύ του στρατού και του ιδιωτικού τομέα.

Στα πλαίσια αυτού αναπτύχθηκε ένα πολύπλοκο σύστημα κατανομής των νεοσυλλέκτων σε συγκεκριμένες υπηρεσίες καθώς και δημιουργήθηκαν προγράμματα όπως τα Talpiot, Psagot, Harazalot τα οποία στοχεύουν στην παροχή υψηλής τεχνολογικής εκπαίδευσης από τον Ισραηλινό στρατό (IDF) σε όσους αποφοιτούν από το Λύκειο επιδεικνύοντας υψηλές ικανότητες.

Στην ουσία ο Ισραηλινός στρατός καλείται να υποβάλει τον στρατευμένο σε μια διαδικασία που να τον μετατρέπει σε πολεμιστή-εργαζόμενο ικανό να αναλάβει τα καθήκοντα του εντός αλλά και εκτός του στρατιωτικού μηχανισμού. Δημιουργήθηκαν έτσι δεσμοί μεταξύ του στρατού και των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και πληροφορικής, με την εμπειρία που μαζεύουν οι στρατιώτες από τον τομέα της ψηφιακής πτυχής του πολέμου να αξιοποιείται μετά την απόλυση από τον στρατό σε εταιρίες πληροφορικής.

Το 2013 το προφίλ του εργαζόμενου σε μια hi-tech εταιρία έλεγε ότι κατά 90% ήταν βετεράνος του IDF, ποσοστό δυσανάλογα υψηλό καθώς μπορεί η θητεία να είναι υποχρεωτική αλλά τελικά ένα 60% καταλήγει ύστερα από τις απαλλαγές «να την κάνει».

Είναι λογικό ότι όλες αυτές οι τεχνολογικές επιχειρήσεις να θεωρούν τον τομέα της ασφάλειας προνομιακό πεδίο ενασχόλησης τους, αναπτύχθηκε λοιπόν ένας ολόκληρος αστερισμός από επιχειρήσεις που ασχολούνται με την έρευνα και ανάπτυξη αυτοματισμών, προγραμμάτων και μηχανισμών που τοποθετούνται στην υπηρεσία του στρατού και της αστυνομίας.

Για το (έθνος)-κράτος της Ελλάδας η βαθύτερη όσμωση με τις ισραηλινές επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας είναι ευεργετικός εξαιτίας μιας σειράς λόγων. Η ενότητα ασφάλειας και ανάπτυξης, ο έλεγχος των συνόρων από την "απειλή" του μεταναστευτικού υποκειμένου, ο αποτελεσματικότερος έλεγχος των κοινωνικών κινημάτων, η αποτελεσματικότερη επιχειρησιακή δυναμική του ελληνικού στρατού για συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις προθύμων, η άντληση ρευστότητας είναι μονάχα μερικοί από αυτούς. Επίσης από την στιγμή που στην Ελλάδα υπάρχουν υψηλά ποσοστά ανέργων εξειδικευμένων πτυχιούχων θα μπορούσε να γίνει μια ανέξοδη στελέχωση τεχνολογικών start-up επιχειρήσεων μέσω "προγραμμάτων ωφέλειας" ή μέσω της σύνδεσης του πανεπιστημίου με αυτές τις επιχειρήσεις.

Το ζήτημα λοιπόν της συνεργασίας Ελλάδας-Ισραήλ δεν οριοθετείται μόνο υπό το πρίσμα της δικαίωσης των ονείρων των αγωνιζόμενων Παλαιστινίων ενάντια στη στρατιωτικοποίηση της ζωής τους, τους εθνικισμούς, την αναγωγή τους σε πλεονάζοντα πληθυσμό. Η χρησιμοποίηση φερειπείν της Γάζας ως πειραματικής φυλακής-εργαστήριο οδήγησε στην ανάπτυξη μιας σειράς επιχειρησιακών μεθόδων και τεχνικών τα οποία αφού δοκιμάστηκαν επιτυχώς εκεί τώρα έρχονται στο εσωτερικό της Ελλάδας. Καθόλου τυχαίο δεν είναι ότι Ισραηλινές εταιρείες συγκαταλέγονται μεταξύ των πρωτοπόρων στους κλάδους ανάπτυξης drones ή ότι λαμβάνουν τεράστια ποσά από την Ε.Ε για την έρευνα και ανάπτυξη του τομέα ασφάλειας. Οι πραγματικές συνθήκες πολέμου συγκροτούν το αξιόμαχο και όταν πρόκειται για ένα κράτος το οποίο δρα σε συνθήκες διαρκούς πολέμου (από μητροπολιτικές συγκρούσεις χαμηλής έντασης μέχρι χερσαίες εισβολές) η πολεμική μηχανή κατορθώνει να αναβαθμίζει διαρκώς την ύπαρξη της.

Η συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ για την έρευνα και ανάπτυξη συστημάτων ασφαλείας σε κάθε τους εκδοχή θα σημάνει μια σειρά από δυσμενείς εξελίξεις. Στην Ελλάδα υπάρχουν ήδη μεταπτυχιακά, ερευνητικά προγράμματα, επιχειρήσεις κ.α που ειδικεύονται στα drones, στον έλεγχο των μεταναστών, στην διαχείριση κρίσεων, στο πόλεμο και αποτελεί στοίχημα του φοιτητικού, εργατικού, αντιπολεμικού κινήματος να τα διαλύσει. Οι μεγαλοκαθηγητάδες που κάνουν χοντρές μπίζνες με όλα αυτά τα θέματα και που τον προηγούμενο μήνα επισκέφτηκαν το Ισραήλ ως απεσταλμένοι των Πανεπιστημίων οραματίζονται την επέκταση των ερευνητικών δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων τους στα ζητήματα της καταστολής σε

συνεργασία με την βιομηχανία, τα πανεπιστήμια, τις start-up στο Ισραήλ.

Αναγκαιότητα ένα σύγχρονο εργατικό αντικαπιταλιστικό κίνημα που θα μπλοκάρει την μηχανή του πολέμου και τις πολεμικές-κατασταλτικές πολιτικές επιλογές του κεφαλαίου και του κράτους. Που θα ματαιώσει την συνεργασία μεταξύ των ελληνο-ισραηλινών τεχνολογικών επιχειρήσεων, ερευνητικών υποδομών, Πανεπιστημίων και που θα οικοδομεί διεθνιστικές απελευθερωτικές κοινωνικές σχέσεις με τους Ισραηλινούς και τους Παλαιστίνιους.

Ο δικός μας κόσμος και οι ταξικοί μας αγώνες να συντρίψουν την επιβολή μεθόδων καταστολής και ελέγχου πάνω στις μορφές των σύγχρονων καταπιεσμένων, είτε πρόκειται για τους κατοίκους στην Δυτική Όχθη που στρατιωτικοποιείται η ζωή τους, είτε για τους μετανάστες που περνάνε τα θαλάσσια σύνορα του Αιγαίου, είτε για τους συμμετέχοντες στα εργατικά κινήματα σε Αθήνα, Ιερουσαλήμ, Ραμάλα.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ